

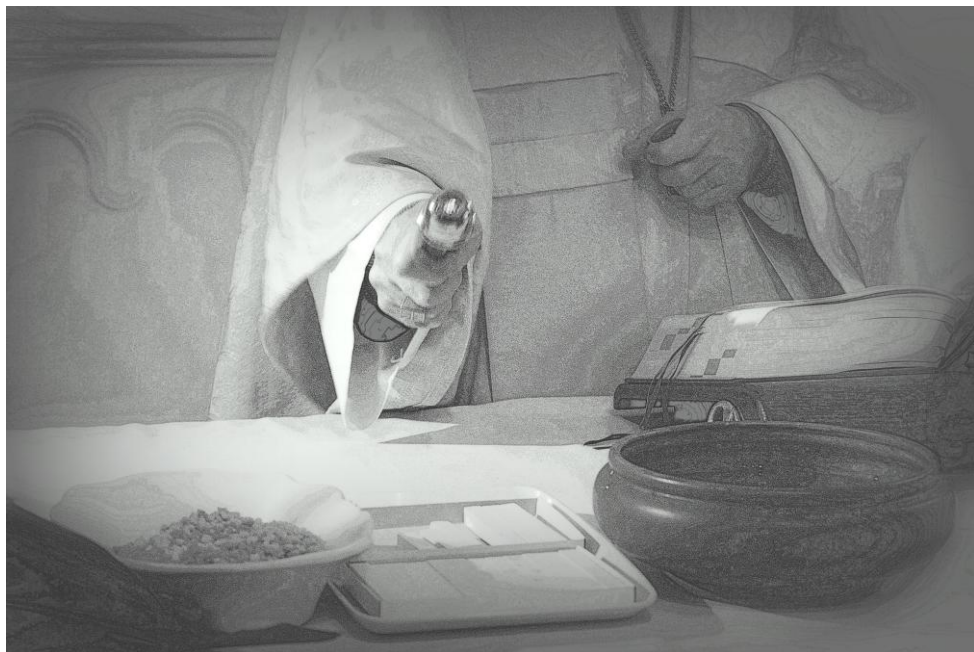
Zpravodaj pražské farní obce starokatolické církve

KŘIŽOVATKA

leden 2016

10. ročník / 1. číslo

---

*Králové Taršíše a ostrovů přinesou dary,
budou odvádět daň králové Šěby a Seby. (Ž 72)*

Z kázání svatého římského biskupa Lva Velikého

Bůh dal v celém světě poznat svou spásu

Milosrdná Boží prozřetelnost, rozhodnuta přispět v posledním čase hynoucímu světu, předurčila, aby byly v Kristu spaseny všechny národy.

Z těchto národů bylo kdysi svatému patriarchovi Abrahámovi slíbeno četné potomstvo, které se nemá narodit ze semene těla, ale z plodnosti víry. A bylo přirovnáno k množství hvězd proto, aby se od Otce všech národů očekávalo potomstvo nebeské a nikoli pozemské.

Ať vstoupí, ať vstoupí do rodiny patriarchů všichni pohané a požehnání potomstva Abraháмова, jehož se zřikají synové podle těla, ať přijmou synové zaslíbení. Ať se ve třech mudrcích klanějí svému Původci všechny národy světa. Ať poznají Boha nejen v Judsku, ale ať je poznán v celém světě, aby všude v Izraeli bylo veliké jeho jméno.

Proto tedy poučení tímto tajemstvím Boží milosti, nejmilejší, oslavujme s opravdovou radostí den svých prvotin a počátek povolání pohanů. Děkujeme milosrdnému Bohu, že, jak praví apoštol, *nás uschopnil k účasti na dědictví věřících ve světle. On nás totiž vytrhl z moci temnoty a převedl do království svého milovaného Syna.* Protože, jak předpověděl Izaiáš, *pohanský lid, který chodil ve tmě, vidí veliké světlo, obyvatelům temné země vzchází světlo.*

A týž Izaiáš o nich říká Pánu: *Národy, které tě neznaly, budou tě vzývat; národy, které tě neznaly, přiběhnou k tobě.*

Tento den uviděl Abrahám a zaradoval se, když ve svém potomstvu, kterým je Kristus, poznal syny své víry, kteří mají být požehnáni, a když spatřil, že se pro svou víru stal otcem všech národů. A tehdy *vzdal čest Bohu a byl pevně přesvědčen, že Bůh má dost moci, aby splnil, když něco slíbí.*

Tento den opěvoval v žalmech David slovy: *Všechny národy se přijdou klanět, vzdávat úctu tvému jménu, Pane.* A dále: *Pán dal poznat dílo své spásy, před všemi zjevil svou spravedlnost.*

Poklonili se mu. Její služba zajisté vybízí také nás k následování, abychom se, nakolik jen můžeme, dali do služeb této milosti, která všechny zve ke Kristu.

A v této snaze, nejmilejší, si máte navzájem všichni pomáhat, abyste v Božím království, do něhož se dospívá pravou vírou a dobrými skutky, zazářili jako synové světla. Skrze našeho Pána Ježíše Krista, neboť on žije a kraluje s Bohem Otcem a s Duchem Svatým po všechny věky věků. Amen.

Kalendář farní obce

Pravidelné bohoslužby

- Neděle 10⁰⁰** – eucharistická slavnost u sv. Máří Magdalény
Neděle 11⁰⁰ – eucharistická slavnost v angličtině u sv. Klimenta
Neděle 17⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže
Úterý 18⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže
Čtvrtek 18⁰⁰ – eucharistická slavnost u sv. Rodiny
Pátek 17⁰⁰ – eucharistická slavnost kolem stolu v Communiu

Kalendárium

1. ledna 2016 od 15,00 se můžeme sejít poprvé v novém občanském roce v katedrálním chrámu sv. Vavřince na Petříně a to proto, abychom společně oslavili slavnost Matky Boží Panny Marie. A pokud by někdo z Vás chtěl prožít Nový rok ještě i v ekumenickém duchu, tak **od 18,00** buď na druhém programu České televize nebo osobně v kostele Nanebevzetí Panny Marie a sv. Karla Velikého v Praze na Karlově bude probíhat již tradiční Novoroční ekumenická slavnost, která bude věnována odkazu Mistra Jana Husa a odkazu Karla IV. Tato bohoslužba bude s účastí představitelů křesťanských církví v ČR.

3. ledna 2016 od 17,00 se sejdem ke slavení eucharistie v katedrálním chrámu sv. Vavřince na Petříně. Tento den nebude bohoslužba v rotundě Nalezení sv. Kříže v ulici Karolíny Světlé na Praze 1.

4. ledna 2016 od 18,00 se v Communiu v ulici Karolíny Světlé 21 na Praze 1 bude konat další Modlitební večer. Pokud byste se chtěli přidat a pomodlit se společně s námi za Boží blízkost v novém roce a vše další, co budeme mít na srdci, dejte, prosím, vědět mailem (madlova@starokatolici.cz) nebo osobně přímo v kostele sestře Monice, aby s vámi počítala kvůli vytištění biblických textů.

6. ledna 2016 v 17,00 budeme společně v rotundě Nalezení sv. Kříže slavit eucharistickou slavnost Zjevení Páně. Při této bohoslužbě se bude žehnat křída, kadidlo i voda a bude možnost si i tyto požehnané věci odnést domů.

10. ledna 2016 v 17,00 společně oslavíme v rotundě Nalezení sv. Kříže neděli Křtu Páně.

Kalendář farní obce

Událo se

11. prosince 2015 ve 13,00 u sv. Vavřince probíhala výzdoba a následný úklid kostela na Vánoce. Děkujeme všem, kteří přišli pomoci!

22. prosince 2015 po bohoslužbě, tj. po 19,00, jsme společnými silami vyzdobili a uklidili rotundu Nalezení sv. Kříže na Vánoce. Děkujeme všem pomocníkům, kteří přidali ruce k dílu a díky tomu máme rotundu krásně svátečně důstojně spravedlivou!

24. prosince 2015 jsme se mohli sejít hned na dvou bohoslužbách, které oslavovali Narození našeho Pána. První bohoslužba se konala v kapli sv. Rodiny u Nuselských schodů **od 15,00**. Při této bohoslužbě zazněly koledy i za doprovodu houslí, které byly malým vánočním překvapením i pro celebranta Petra Tvrdka. Druhá bohoslužba pak začala přesně **o půlnoci** v katedrálním chrámu sv. Vavřince na Petříně. I přesto, že Petřín je již delší dobou prakticky dopravně nedostupným místem, sešlo na půlnoční velké množství lidí. Eucharistickou slavnost již tradičně doprovázela folk-rocková skupina Fénix (konkrétně už po 21.).

26. prosince 2015 v 17,00 na svátek sv. Štěpána jsme se opět sešli k eucharistické slavnosti v katedrálním chrámu sv. Vavřince na Petříně.

27. prosince 2015 od 15,00 se konala poutní bohoslužba v kapli sv. Rodiny u Nuselských schodů. Po bohoslužbě následoval ještě malý koncert, při kterém jsme si všichni mohli zaspívat pár koled.

31. prosince 2015 od 17,00 jsme se sešli v rotundě Nalezení sv. Kříže v ulici Karolíny světlé, abychom společně poděkovali za uplynulý rok.

Rádi bychom touto cestou poděkovali všem, kteří nám pomohli s hlídáním betléma u sv. Vavřince na Petříně. Konkrétně náš dík patří Michalu Merhautovi, Vojtěchu Kaplanovi, Vojtovi Starému, Igorovi Osvaldovi, Milanu Svobodovi, Marianu Šprťovi, Matěji Matuškoví a Věře Boldišové.

Narozeniny v lednu slaví:

Jakub Bohata, Jan Křtitel Cýrek, Martin Doksanský, Štěpán Eichler,
Kateřiná Hábová, Eva Havlová, Jaroslava Vladimíra Hrdličková,
Valentina Lebová, Alena Mádlová, Věra Matušková, MUDr. Vladimír Němec,
Tomáš Matyáš Pelc, Lucie Pivoňková, Lea Svobodová, Jan Válek.

Přejeme hojnost Božího požehnání.

1. 1. – Slavnost Matky Boží Panny Marie

Nu 6,22-27

Ž 67 (Ž 8)

Ga 4,4-7 (Fp 2,5-11)

L 2,15-21

Slavnost Matky Boží Panny Marie. Slavnost pokory, tichosti, důvěry v Hospodina, rozmyšlivého jednání a uchovávání slov Božích v srdci. Slavnost ženy, která svým jednáním by měla mít příkladem pro celou Církev. Žena, která je předobrazem Církvě. Žena, která patří (k) Bohu, ale nedělá si žádné nároky. Žena, která doprovází Krista na jeho poslední cestě. Stojí mlčky pod jeho křížem a prožívá s ním každou bolest, každé ponížení i poslední vydechnutí. Žena, která vždy stojí v pozadí.

Všechny tyto vlastnosti by měli být vlastní každé církve. A jsou to vlastnosti, které můžeme najít v Církvi. Ovšem rozdíl mezi církví a Církví je v lidech. Tedy vlastnosti, které je představuje ve své osobě Maria, by měly být vlastní každému z nás. Protože my jsme jednotlivými údý a jednotlivé údý činí tělo. A tak jak na Nový rok, tak po celý rok, buďme jako Panna Maria.

3. 1. – 2. neděle po Narození Páně

Jr 31,7-14 (Sír 24,1-12)

Ž 147

Ef 1,3-14

J 1,1-8

Ještě jednou se vrátíme k vánočnímu evangeliu, v němž chybí jesličky, pastýři, andělé a Betlém a není tu dokonce zmíněno ani jméno Ježíš. Možná z toho, co slyšíme v prologu Janova evangelia, můžeme hlouběji pochopit tajemství Vánoc.

Že Bůh se stal člověkem, abychom nemuseli vidět jen temnotu svého žití, ale už teď a tady spatřovat jeho slávu. Je totiž jen jedna sláva: sláva toho, který je plný milosti a pravdy. Tak se nám dal poznat. Není jiný Bůh. V Kristu bylo odhaleno vše. On, plný milosti a pravdy je na naší straně. On nám dává pochopit Boha, svět i sama sebe. On je místem našeho setkávání s Bohem, on je průsečíkem, v němž se setkává nebe a zem. Proto se narodil a proto přišel na svět, abychom měli volný přístup k Bohu. Ve sváteční náladě vánoc i v ty nejušednější dny.

6. 1. – Slavnost Zjevení Pána

Iz 60,1-6

Ž 72

Ef 3,1-12

Mt 2,1-12

Ježišova epifánia – vyjavenie jeho božstva – vyvoláva v ľuďoch od prvej chvíle veľmi rôznorodé reakcie. Dnešné evanjelium popisuje hneď tri typy ľudí, ktorí na jeho narodenie reagovali úplne odlišne: Ako prví sú spomenutí mudrci z východu, ktorí napriek odlišnej viere a geografickej vzdialenosti vykročili na neľahkú cestu, aby sa mohli stretnúť s novonarodeným Mesiášom. Ďalej to bol despotický vládca Herodes, ktorý sa napriek svojej moci bojí nepatrného, malého dieťaťa – a celý Jeruzalem sa bojí s ním. Poslednou skupinou sú veľkňazi a zákonníci, ktorí zo Svätých písem presne poznajú proroctvá o mieste narodení Mesiáša, no ani to s nimi nepohne.

Nie je táto situácia podobná tej našej? Kam by sme sa dnes zaradili my? Aj dnešná doba má svojich Herodov – canterburský arcibiskup Justin Welby vo svojej vianočnej kázni odvážne nazval Herodesom našej doby Islamský štát a jemu podobné teroristické organizácie. Aj dnes sú medzi nami – cirkev nevynímajúc! – ľudia podobní zákonníkom a veľkňazom, ktorými viera ani len nepohne. Pokúsme sa však dnes prijať výzvu evanjelia a spolu s mudrcmi z východu sa skloňme pred Bohom, ktorý sa v Ježišovi sklonil k nám ľuďom.

10. 1. – Křtu Páně

Iz 43,1-7

Ž 29

Sk 8,14-17

L 3,15-17.21-22

Máte někdy strach? Pochybnost? Přes všechny hodiny strávené v kostele, přes všechny přijaté svátosti, přes všechnu svou víru? Nejistota... Najednou na vás dolehne jak velký kámen a nechce se hnout. Něco je jinak, vše se zdá marné, není kam se posunout, není co udělat líp... A Bůh? Ten je daleko a tohle si musím vyřešit stejně sám. Sám... Ale my nejsme na nic a nikdy sami. Zavřete na chvíli oči a hledejte ve svém srdci ten dávno zapomenutý okamžik, kdy vám po hlavě stékala voda, kněz pronášel slova: „Já tě křtím ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.“ A celé vaše nitro mohlo rezonovat slovy Hospodina: „Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi můj.“

Jeho příslib platí stále, nejen při našem křtu. „Neboj se, já budu s tebou...“

17. 1. – 2. neděle v mezidobí – Svatby v Káně

Iz 62,1-5

Ž 36

1K 12,1-12

J 2,1-12

Janovo evangelium nám předkládá první Ježíšův zázrak na svatbě v Káně. Pokud si pozorně přečteme texty, které tomuto zázraku předcházejí, dá se tento zázrak časově zařadit buď do třetího dne od začátku jeho působení, nebo do sedmého dne od začátku jeho působení. V obou případech je to symbolicky biblicky důležitý den. Třetí den představuje den Ježíšova vzkříšení a tedy je svatba předobrazem hostiny v království Božím, nebo v případě sedmého dne, je to den, kdy Hospodin po stvoření světa odpočívá. Jan si hraje s touto symbolikou úmyslně a celé jeho evangelium je plné takovýchto názna, kterými poukazuje a představuje Ježíše jako skutečného a očekávaného Mesiáše.

Nevníme tedy tento úryvek z Písma jako pouhé vyprávění o prvním zázračném působení našeho Pána, ale jako sdělované tajemství věcí, které budou následovat. Svatba v Káně může být chápána jako předzvěst poslední večeře Páně, kde kalich s vínem nazývá svou krví za nás prolitou. Tato ozvěna budoucnosti poukazuje na eschatologickou hostinu. Čtení o svatební hostině je příslibem Boží milosti a obětování se pro nás. Není to tedy jen příběh, který se kdysi stal, je to skutečnost, ve které se nacházíme při každém slavení eucharistie. Nebudme však v tomto příběhu jen hodují a oslavují, budme v něm Marii, která připravuje vše potřebné, aby mohl Ježíš ze své moci od Otce učinit zázrak.

24. 1. – 3. neděle v mezidobí

Neh 8,1-3.5-6.8-10

Ž 19

1K 12,12-31a

L 4,14-21

Dva příběhy o dvou bohoslužbách. Na rozdíl od radostné Ezdrášovy bohoslužby, po níž se lid začal radovat slavit, ta nazaretská s Ježíšem uprostřed, končí smutně. Ježíš neměl u svých sousedů úspěch. Neuvěřili mu.

Také my, stejně jako nazaretští, si vždy znovu musíme položit otázku: Kdo je pro nás Ježíš a jak ho vezmeme vážně. A každá naše bohoslužba je tím třetím příběhem. A vždycky jde o to, jak v nás Boží slovo rezonuje, jak ho přijmeme. I když Boží slovo zní možná na náš vkus slabě, přijmeme-li jeho poselství, Bůh bude naší silou, která nám to všechno dá překonat s radostí. A tak se staneme údy Kristova těla, budeme žít jeho životem a on bude v nás.

25. 1. – Svátek Obrácení apoštola Pavla

Sk 22,3-16 (Sk 9,1-22)

Ž 117

Mk 16,15-18

Šavel byl velkým pronásledovatelem nového náboženského hnutí vycházejícího z učení Ježíše Krista. Hnal ho k tomu strach z neznámého a nepoznaného. Byl zapřisáhlým židem a nechtěl na tom nic měnit. Jakákoliv změna v tom, co znal, byla pro něj nebezpečím ztráty vlastního pevného bodu, který pro něj Zákon představoval. Držel se známého a vyzkoušeného a vše, co se od toho odlišovalo, byl ochotný násilně potírat. To vše do té doby, než se mu zjevil sám Ježíš Kristus cestou do Damašku. Velké světlo a pád z koně. Velké prozření.

Možná toto sami známe. Umíme být zatvrzelý a pevně se držíme osvědčeného bez ohledu na to, zda je to stále ještě dobré v Božích očích. Je to dobré pro nás, tak to musí být dobré i pro Boha. A v takové chvíli i nás možná srazí na zem Boží moc, která nám ukáže, jak moc jsme se mylili. My nejsme a nikdy nebudeme ti, kteří mají říkat, co je správné z našeho pohledu. Nikdy nebudeme schopni kázat Krista, pokud pokorně neuменьšíme své představy o Bohu a necháme jeho samotného, aby skrze nás sám působil a vkládal nám slova do úst, když budeme svědčit o naší víře.

31. 1. – 4. neděle v mezidobí

Jr 1,4-10

Ž 71

1K 13,1-13

L 4,21-30

„Žiadny prorok nie je vítaný vo svojej vlasti.“ Byť odmietnutý tými, ktorých považoval za svojich blízkych. Tými, s ktorými vyrastal a poznali ho od detstva. Musela to byť pre Ježiša neľahká životná skúsenosť, ale aj skúsenosť prvotných kresťanov pri ich misijnej činnosti. „Prišiel do svojho vlastného a vlastní ho neprijali.“ (Jn 1,11).

Táto skúsenosť odmietnutia a neprijatia vo svojej vlasti sa však stáva jedným z kľúčov pochopenia celého Ježišovho poslania, ako nám ho podáva evanjelista Lukáš: Ježíš jednoducho nie je Mesiášom len pre obmedzenú skupinu ľudí. Nie je tu len pre ľudí, ktorí sa usadili v sekcii V.I.P. Jeho mesiášske poslanie je tu pre všetky národy. Božia spása sa netýka už len vyvoleného národa – Izraela, ale skrze vieru v Ježiša k nej majú prístup všetci ľudia, až do posledných končín zeme. Jeho láska je tu jednoducho pre každého! Sme ochotní prijať ju? Ak áno, sme nositeľmi vzácneho zaslúbenia: „Tým, ktorí ho prijali a veria v jeho meno dal moc stať sa Božimi deťmi.“ (Jn 1,12).

Svatý Tomáš Akvinský

Tomáš Akvinský byl velkým katolickým filosofem a teologem scholastiky. Je řazen mezi církevní učitele a jeho učení ovlivnilo celé západní křesťanství, i když po jeho smrti chtěli někteří církevní představitelé Akvinského spisy zakázat.

Narodil se kolem roku 1225 do hraběcí rodiny, která byla svázána s císařským rodem Hehenstaufů. Historici se však nemohou shodnout, kde přesně se nacházelo jeho rodiště. Mohl jim být buď zámek Roccasecca poblíž kláštera Monte Cassino, nebo hrad v Akvinu v Kalabrii (odtud také původ Tomášova příjzviska „Akvinský“).

Když bylo Tomášovi pět let, rozhodli se jeho rodiče, že ho pošlou na výchovu právě do kláštera Monte Cassino. Bylo to hlavně na přání jeho otce, který si velice přál, aby jeden z jeho synů byl opatem ve slavném klášteře. Tomášova výchova v tomto klášteře trvala šest let a projevil se jako velmi učenlivý a nadaný. Učivo chápal tak rychle a dobře, že ho byl schopen ho vykládat lépe než kantoři. Již v jedenácti letech byl shledán způsobilým ke studiu na vysoké škole a tak dospívání strávil na neapolské univerzitě studiem filosofie.

Tomáš zde byl pohoršen uvolněnými studentskými mravy. To mu pomohlo utvrdit se v mravních zásadách a v lásce k Bohu a záhy zatoužil po řeholním životě. Seznámil se proto v Neapoli s řeholníky z dominikánského řádu a hned po dokončení studií (někdy kolem 16-ti let) zažádal o vstup do řádu a byl přijat mezi novice. To však vzbudilo velký rozruch u některých jeho příbuzných, kteří se snažili tento jeho úmysl zhatit.

Představení řádu tušili o snahách ze strany rodiny překazit Tomášovo zbožné rozhodnutí, a protože nechtěli přijít o tak výjimečného spolubratra, rozhodli se poslat Tomáše do Říma a z Říma do Bologne. Jeho rodným bratřím Landulfovi a Rinaldovi, císařským důstojníkům, se však podařilo Tomáše polapit kousek za Sienou a jako zajatce ho odvedli na zámek Roccasecca. Tam se ho snažila jeho matka a sestry všemožně přemluvit a uprosit, aby vystoupil z řádu. Jeho bratři ho mučili a rozstříhali mu řeholní oděv s tím, že bude své rodině přinášet jen hanbu, pokud bude v řádu, který se živí žebrotou. S Tomášem to však nepohnulo. Sesbíral zbytky svého řeholního oděvu, a jak to jen šlo, opět si ho oblékl. Když Landulf a Rinaldo viděli, že prosby ani násilí s bratrem nepohnou, poslali mu do cely dívku lehkých mravů, aby se ho pokusila svést.

Životopisy svatých

I tento pokus se však nezdařil. Tomáš popadl z ohně hořící větev a odháněl jím dívku od sebe. Dál pak setrval v modlitbách a memoroval si Písmo svaté, pročítal si spisy Aristotela a Petra Lombardského, které mu do cely propašovaly jeho sestry a matka. Nakonec i za jejich pomoci z krutého věznění po asi osmnácti měsících unikl. Jedna ze sester nakonec po vzoru bratra také vstoupila do kláštera.

Akvinského kroky hned mířily do dominikánského kláštera v Neapoli, kde v roce 1245 složil věčné řeholní sliby. Pak byl Tomáš v doprovodu spolubratrů poslán do Kolína nad Rýnem, aby se tam učil od sv. Alberta Velikého. Po předchozím traumatizujícím zážitku se stal spíše samotářským a mlčenlivým. Proto ho také ostatní pokládali za hloupého a dali mu přezdívku „němý sicilský vůl“. Albert však dobře odhadl velký potenciál svého žáka a tak ho poslal na katedru na pařížské univerzitě, kde Tomáš svá studia dokončil a následně tam v letech 1252-1259 vyučoval. Kvůli složité situaci ve vztazích mezi světským duchovenstvem a žebavými řády nebylo Akvinského působení v Paříži jednoduché. Situaci zkomplikovala i Tomášova obhajoba všeobecně nepopulární Aristotelovy filosofie, kterou dominikánský řád zastával. Přízeň však Akvinský získával svou zbožností a skromností a také jeho schopnost věcně argumentovat mu posléze přinesla oblibu. Vysloužil si tak další přezdívku. Tentokrát mnohem lichotivější, říkali mu „andělský učitel“.

Jeho pověst ho začala předcházet a ze všech křesťanských zemí se za ním sjížděli muži, kteří se od něj chtěli učit filosofii a náboženským vědám. Vše, co činil, zahajoval modlitbou před křížem a nejrady se modlival před Nejsvětější svátostí. Roku 1257 byl Tomáš povýšen na doktora bohosloví a dosáhl jako učitel a spisovatel světové proslulosti. Své spisy nejčastěji věnoval Kristu v eucharistii. Akvinského dílo můžeme rozdělit do tří skupin: výklad Písma svatého, spisy filosofické a spisy bohovědecké. Mezi jeho asi nejznámější díla patří spis *Summa Theologiae*, ve které shrnul dosavadní výsledky svého bádání (poslední díl však dokončil Reginald z Piperna).

Tomášova práce a spisy jsou neuvěřitelně rozsáhlé (kolem 30 svazků velkého formátu). Říká se, že diktoval až 5 písařům najednou a to každému o jiném tématu. Středověká filosofie dílem Tomášovým došla největšího rozkvětu. Když se Akvinského ptali, kde dosáhl moudrosti, která je obsažená v jeho spisech, odpovídal skromně: „*Před oltářem a před křížem jsem se více naučil, nežli ze všech knih.*“ Modlitba se vůbec stala Tomášovou druhou přirozeností. V modlitbě hledal a nacházel odpovědi na všechny své teologické otázky. Neodkázal v sobě oddělit zbožnost a vědu. Legenda také vypráví, že při jedné z jeho modliteb před křížem zaslechl hlas Páně, jak říká: „*Dobře jsi o mně napsal, Tomáši. Jaké odměny za to žádáš?*“ Tomáš odpověděl: „*Žádné jiné, leč Tebe samého.*“

Životopisy svatých

Vypráví se, že ve svém modlitebním rozjímání byl takřka mimo tento svět. Nevnímal nic, co se kolem něj dělo. Někdy bylo možné ho z tohoto soustředění vyrušit, třeba zataháním za oděv, někdy však nepomohlo ani to.

V roce 1254 byl pozván do Říma a postupně mu římstí biskupové Urban IV. i Klement IV. nabízeli biskupskou hodnost v Neapoli, i kardinálskou. Tomáš však obě funkce odmítl s tím, že chce zůstat obyčejným řeholníkem. Byl znám svou velkou pokorou. Vypráví o ní i několik příběhů. Vždy říkal, že nejdůležitější vlastností mnicha je poslušnost.

Na sklonku života se začínala jasně projevovat Akvinského přepracovanost a přepínání ducha. Tomáš chřádnul a začal se připravovat na smrt. Jenže roku 1274 svolal římský biskup Řehoř X. všeobecný církevní sněm, na který pozval i Tomáše Akvinského. I přes svou nemoc se poslušný Tomáš vydal na cestu na sněm. Cestou se však zastavil u své sestřenice, kde ho nemoc začala přemáhat. Postihly ho vysoké horečky a několik dní problouznil. Když se probral, vyprávěl, že viděl taková tajemství, proti kterým jsou jeho spisy jen sláma a plev. Jakmile se mu více ulevilo od horečky, vydal se rychle dál na cestu, protože by dle něj nebylo správné, aby mnich zemřel ve světském domě. Doputoval tak až do cisterciáckého kláštera ve Fossanuova, kde jeho zdraví selhalo nadobro. Zemřel po půlnoci 7. března 1274 posilněn svátostmi ve věku 48 let.

Tomášovo učení bylo nejprve západní církví a převážně pařížskou univerzitou odmítáno. Pařížský arcibiskup Étienne Tempier je roku 1277 dokonce odsoudil. Ovšem Tomášova filosofie si i tak našla svou cestu na světlo a půlstoletí po smrti Akvinského se stala na dlouhou dobu hlavním směrem křesťanské filosofie. Pokračování tomistické školy – novotomistická filosofie – byla roku 1879 encyklikou *Aeterni Patris* označena za oficiální filosofii církve a své významné postavení zaujímá až dodnes.

V roce 1323 byl Tomáš Akvinský kanonizován a 28. ledna 1368 byly jeho ostatky přeneseny do Saint-Germain v Toulouse. V roce 1567 byl prohlášen za učitele církve.

Farní vyúčtování za měsíc prosinec 2015

Příjmy:

sbírky: 8 731,-
příspěvky: 12 600,-

CELKEM: 21 331,-

Výdaje:

Communio (nájem) 843,-
Communio (služby) 280,-
Telefonica O2 599,-
elektřina 3 250,-
svažák na půlnoční 208,-

CELKEM: 5 180,-

ROZDÍL: 16 151,-

Běžný účet k 31. 12. 2015: 964 698,-
Pokladna k 31. 12. 2015: 22 623,-
CELKEM: 987 321,-